

ÖCHER PLATT E.V.

VEREIN FÜR MUNDART UND VOLKSKUNDE

De Modder va d'r Brand

Nu jeht et met de Modder noh d'r Brand,
dann send de Kenger uus Rand un Band.
Dreij send em Warel, e op de Schor,
su schörscht se de Modder, un jiddes Johr
kom e Kenk dozo, su wor et jo Sitte,
et Dutzend wood voll, dat wore noch Zitte.

Zweij Kenger em Warel, die hant op d'r Kopp,
e Mötzje un Käppche, die stönt hön jot.
Op Brander Kermes dong et Häzz os laache,
dann jovv et Flam, un dä dong schmaache;
et wood jekoit, ma wor net övverrascht,
wenn dann enge reef: Papp flööt, ich bascht.

Wor Kermes op Brand, dann wor well jet laus,
de Mamm nohm höre Zirot uus et Schauß,
se maahde sich fing, ne Hott op d'r Kopp,
se stoch sich dann noch en Fär aa d'r Hott.
Su trock se dann laus, va Oche noh Brand,
meet Kenk un met Kejel, dat wor jo bekannt.

Un wor och et Jeld knapp, de Nuut och jruß,
e Modderhäzz es jrüßer, se hau noch em Huus,
paar Jrosche op Sij lijje, hau se jespert,
för Kenger un Kermes noh Moddereaat.

De Kermes op Brand, die treckt och noch hü,
Moddere met Kenger aa, och de jong Lü.
Vorbeij es se net, noch net de au Zitt,
denn bau es werm Kermes, dann es et suwitt!

Ludwig Kall, Brand